

Lyftkran för vindkraftsdelar.

Nacellen.

Projektledaren Anders Nilsson.

Besöket i vindkraftparken vid Hakarp

Besöket i vindkraftparken i Hakarp, omedelbart söder om Bräkne Hoby ägde rum den 1. augusti 2012. Förutom deltagarna från KTFB deltog en grupp seniorer från folkhögskolan i Bräkne Hoby. Vi var totalt ca 30 personer som deltog. Anders Nilsson, projektledaren, hade ordnat med buss som tog oss ut i området och informerade oss engagerat och sakkunnigt.

Resningen av kraftverken pågick för fullt och fem av verken var redan resta och installationer av kablar och utrustningar pågick. De resterande tre var i olika stadier av resning. Vi mötte den kranbil som användes och den var oerhört imponerande i sin storlek. Den knäckte tallkvistar på 10 meters höjd då den förflyttades mellan verken.

Tornen är 100 meter höga och vingarna är 45 meter långa. Nacellen med generator och växellåda väger 80 ton och den tas upp i ett lyft för att placeras på toppen av masten. Vid 3-4 m/sek börjar verket lämna ström. Maxeffekt två megawatt lämnas vid 8-10 meter per sekund och vid 24 m/sek stängs verket av. Parken ligger i närheten av ett stort krafledningsstråk vilket minimerar kostnaderna för att ansluta parken till det allmänna nätet.

Det är många intressen som påverkar placering och utformning av vindkraftparken. Komplicerade modeller på ljud och ljudutbredning finns framtagna. Fastställda gränsvärden får inte överskridas. Lika komplicerade modeller för skuggtider i omgivningen får inte heller överskridas. Naturvårdsintressena skall tillgodoses. Flera verk fick inte byggas med anledning av ett havsörnsbo som finns i området. Ett besök från länsstyrelsen visade att havsörnarna även har ett sommarbo och även det hindrade byggandet av ett par verk. Försvarsmaktens intressen skall även tillgodoses. Man har sagt OK till denna park men man har påtagligt ökat kraven på senare år och yrkat på totalt byggstopp, så kallade stoppområden, på inte mindre än 12 procent av markytan i södra Sverige. Jag anser att både Försvarsmaktens och vindkraftintressenterna måste kunna kompromissa och hitta bra lösningar för båda parter.

Markägarna erbjuds en ersättning baserad på den producerade mängden elenergi. Den beräknas bli upp till 150 000 kronor per år och verk och ligger klart över den avkastning som skogen kan ge. Det fanns således ett positivt intresse från markägarnas sida.

Varje kraftverk kostar 30-35 miljoner kronor att bygga. Investeringen i Hakarpsskogarna är således i storleksordningen av 250 miljoner kronor.

2011 producerades ca 6.1 terawattimmar vindkraftenergi i Sverige, vilket är cirka 5 procent av den totala elproduktionen i Sverige. Staten har beslutat att vi skall producera 30 terawattimmar vindbaserad energi till år 2020. Det är i sanning en intressant infrastrukturutveckling av samhället med många olika intressen som väntar.

Anders Nilsson är även projektledare för en vindkraftspark i Hanöbukten som kan omfatta 5-600 kraftverk. Det är den största parken som hitintills planerats i Sverige. Jag ser fram emot ett besök i denna park.

Anders Nilsson bjöd på fika med tilltugg under den frågestund som avslutade besöket i Hakarpsskogarna. Frågorna var många och några deltagare redovisade sina erfarenheter av att vara delägare i olika projekt.

Vid pennan och foto

Boo-Walter Eriksson